

část šestá **Vánoční hra**

Vojta měl spoustu starostí a zájmů. Tak například v sobotu odpoledne měl pravidelnou ministrantskou schůzku. Na začátku zimy už nechodili na výlety, ale měli svoji vlastní malou klubovnu na faře. Dělali tam všechno možné. Třeba právě v té druhé prosincové sobotě nacvičovali divadelní představení. Původně to měla být vánoční hra. Jenže takovou tu rýmovanou už hráli několik let a letos začali kluci protestovat, že se jim nelíbí, že by to chtělo nějakou změnu. Štěpán (to byl jejich vedoucí) navrhl, ať si tedy vymyslí vlastní hru, když jim žádná předloha nevoní. A kluci si na to troufli. Nejdřív se snažili udělat hru podle toho, jak ten příběh s narozením Ježíše vyprávěla evangelia. Ale výsledek se jim zdál ještě horší, než byly ty veršované scénáře starých her. Potom přinesl Štěpán na schůzku vystřiženou zprávu z novin a tam bylo, že policie našla nějaké bezdomovce v Praze i s malým miminkem, jak žijí ve veliké rouře. U článku byla i fotografie. Kupodivu, v té rouře mělo miminko všechno zařízené docela hezky a jeho maminka a tatínek na ní stáli u kočárku.

„Nic vás nenapadá?“ zeptal se Štěpán. Kluky chvíli nic nenapadalo. Potom se váhavě ozval Martin: „Myslíš, že by bylo dobré pro ně zorganizovat sbírku peněz? Nebo šatů?“

„Vidíš, to je taky docela dobrý nápad, ale vlastně na to jsem ani nepomyslel,“ přiznal se Štěpán. „Napadlo mě něco jiného.“ Ale kluci byli nějak natvrdlí a nikomu z nich se nepovedlo uhádnout, co napadlo Štěpána a tedy to teď mělo napadnout i je. Štěpán pokračoval v napovídání: „Nemají, kde bydlet, nikdo jim nepomohl, mají úplně malé děťátko...”

„Vánoce!“ vykřikl najednou Vojta. Ani nevěděl, jak ho ta myšlenka napadla. Ocitla se v jeho hlavě tak rychle, že si ani neuvědomil, kde se vzala. A ani nevěděl jak, okamžitě ji vykřikl nahlas. S některými NÁPADY se to tak stává. Jako kdyby nám do hlavy odněkud „SPADLY“.

Vojta měl pravdu. Štěpán myslel opravdu na to, že ta situace ve veliké rouře připomíná situaci Marie, Josefa a malého Ježíše v Betlémě. Kluci se tedy rychle dohodli, že zkusí zahrát vánoční příběh, jako kdyby se stal dneska. Taky tam měli anděly. Hrát je budou holky ze scholy. (Hlavní roli – Marie – dostala paní učitelka Martina. Jindy by kluky nic nenapadlo, ale teď si všimli, ŽE TO URČITĚ NENÍ NÁHODA, ŽE ŠTĚPÁN DÁVÁ HLAVNÍ ROLI PRÁVĚ MARTINĚ!!!) Ale místo pastýřů vymysleli ukrajinské dělníky z ubytovny za městem. A mezi lidmi, kteří se půjdou v té hře malému Ježíši poklonit, budou hrát pana starostu, ředitele jejich školy, Vietnamce z krámků

na předměstí a taky bezdomovce. Kapitální nápad měl minule Honza: že by nakonec hry mohli říct lidem, co budou sedět v kostele, že kdo chce taky jít k jesličkám a dát Ježíškovi dárek, tak ať to udělá a jde k nim (hrát se bude před hlavním oltářem). A tam dají kasičku a tu fotku z novin s tím článkem a tak herci vyberou pro ty bezdomovce s miminkem aspoň nějaké peníze. Štěpán dostal za úkol, aby zjistil, jestli se ale vůbec dají takové peníze opravdu těm lidem dát. Když ne, stejně to pošlou na nějakou sbírku pro chudé lidi.

A když to vymysleli, začal k tomu Vojta hned psát dialogy a všichni dohromady to ještě začali zkoušet. Příští týden bude hlavní zkouška a pak těsně před Vánoci generálka.

Zajímá vás, jakou roli hrál nakonec ve hře Vojta? Tak docela malou: byl jeden ze tří králů, protože nosí brýle a Štěpán tvrdil, že tři králové nebyli králové, ale mudrci. Dneska by to mohli být třeba astronomové. A Vojta prý má občas podobné nápady, jako mají vědci. Ale role nebyla v tomto prosinci pro Vojtu vůbec důležitá. Nejvíc ze všeho ho zaujalo, jak taková nová hra vzniká. Napsal pro ni sám většinu dialogů. O tom vědí jenom Štěpán a ostatní kluci. No a?

Pro přemýšlivé hlavy

Jak je to možné, že někdo bydlí v rouře? Kdo za to může? Co se těm dvěma lidem mohlo stát?

Jak to, že se někdo narodí bohatým rodičům a někdo bydlí v rouře na ulici? Připadá ti spravedlivé, že si nemůžeš vybrat, komu se narodíš?

Mohl si Ježíš vybrat, komu se narodí? Proč se asi nenarodil bohatým rodičům?

Zkus se zeptat

Znáš někoho, kdo pomáhá lidem, kteří jsou chudí nebo nějak jinak znevýhodnění? Jak? Jestli to půjde, zeptej se ho, co dělá.

Zkus pokus

Odkud se podle tebe berou nápady? Vojta si myslí, že odněkud do hlavy padají. Jak to vnímáš ty? Pozoruj, až dostaneš nápad, odkud se ti v hlavě vzal. Taky ho hned vykřikneš, nebo postupuješ jinak?

Zajímá tě ještě něco, o čem Vojta přemýšlel? Jestli ano, zeptej se někoho, koho znáš a s kým by sis o tom mohl povídat. Chceš vědět, jak to dopadlo? Počkej na sedmý díl!

Tvoje babička Ludmila

